

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπί σχεδίου Νόμου «Περὶ καταστάσεως τῶν παθόντων ἐν πολέμῳ Ἀξιωματικῶν, Ἀνθυπασιπιστῶν καὶ Ἰπαξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

1. Ἡ ἰσχύουσα νομοθεσίᾳ ἢ διέπουσα τὴν κατάστασιν τῆς Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος, ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς (3) βασικοὺς νόμους (Ν. 4506/1930, Ν. 4667/1930, Ν. 5202/1931) καὶ ἀπὸ πλεόν τῶν πενήντα, ἑτέρους τροποποιούντας αὐτούς, οἱ περισσότεροὶ τῶν ὁποίων περιλαμβάνουν καὶ αὐτοτελεῖς διατάξεις.

2. Οἱ ὡς ἄνω τρεῖς βασικοὶ νόμοι, ἀνὰ εἰς διὰ τὸν Στρατὸν Ἑλλήνων, τὸ Ναυτικὸν καὶ τὴν Ἀεροπορίαν, περιλαμβάνουν διαφορετικὰς διατάξεις διὰ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν προσωπικοῦ με ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργηθῶν ἀνισότης μεταχειρίσεως. Πλεόν τούτου τινὲς τῶν, κατὰ καιροὺς ἐκδοθέντων τροποποιητικῶν τῶν βασικῶν νόμων, περιλαμβάνουν χαρακτηριστικὰς διατάξεις διὰ μεμονωμένους περιπτώσεις, δημιουργοῦντες ἑτέρας ἀνισότητας.

3. Πρὸς ἐξάλειψιν τῆς, ὡς ἄνω, πολυνομίας καὶ τῶν ἀνισότητων καθρητίσθη τὸ παρὸν σχέδιον Νόμου τὸ ὁποῖον ἐπὶ πλεόν ρυθμίζει ἅπαντα τὰ θέματα τῆς «περὶ παθόντων ἐν πολέμῳ νομοθεσίας», στηριχθὲν ἐπὶ τῆς μέχρι σήμερον κτηθείσης πείρας, τῶν συγχρόνων ἀντιλήψεων τῆς Ἰατρικῆς καὶ τῆς ἐξειδίξεως τῶν πολεμικῶν μέσων.

4. Λόγω τῶν αὐστηροτέρων, καὶ καθ' ἡμᾶς δικαιοτέρων, διατάξεων τοῦ ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως ὁ νόμος οὗτος μὴ περιλάβῃ τοὺς ἤδη εὐρισκομένους εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος, ἀλλὰ ἐκείνους οἱ ὅποιοι θὰ ἐνταχθοῦν εἰς ταύτην μετὰ τὴν ἰσχύν του. Γενικῶς περιλαμβάνει μόνον τοὺς παθόντες ἐν πολέμῳ καὶ χωρίζεται εἰς τρία Μέρη.

5. Τὸ πρῶτον μέρος ρυθμίζει τὰ τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπασιπιστῶν, μονίμων καὶ ἐφεδρῶν, ὡς καὶ τῶν Δοκίμων Ἐφεδρῶν Ἀξιωματικῶν (ΔΕΑ), τοὺς ὁποίους καὶ ἐντάσσει εἰς τὴν Πολεμικὴν Διαθεσιμότητα (ΠΔ). Περιλαμβάνει τὰ ἄρθρα 1 ἕως 24 δι' ὧν καθορίζει εἰδικώτερον τὰ εἰς τὰς ἐπομένους παραγράφους ἀναφερόμενα.

6. Εἰς τὸ ἄρθρον 1 καθορίζεται ὅτι, ἐφ' ὅσον τὸ τραῦμα προῆλθεν ἐξ ἐχθρικῆς ἐνεργείας, δύναται νὰ ληφθῆ ὅπουδήποτε, ἐνῶ διὰ τὰ ἀτυχήματα καὶ τὰς παθήσεις μόνον ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω. Τοῦτο διότι, μετὰ τὰ σύγχρονα πολεμικὰ μέσα, πολὺ εὐκόλως δύναται ὁ ἐχθρὸς νὰ πληῖξῃ οἰκονομικῶς περιοχὴν, ἐνῶ ἀτύχημα ἢ πάθησις δὲν δικαιολογεῖται ἐκτὸς τῆς ζώνης τῶν πρόσω. Καθορίζεται ὡσαύτως ὅτι τὸ ἀτύχημα δέον νὰ ἐπισυμβῇ ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἕνεκα ταύτης. Ἐπίσης καθορίζεται ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ τραυματισμοῦ τοῦ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἐκδηλώσεως, τὸ πρῶτον τῆς νόσου, νὰ ἔφερον πράγματι τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀξιωματικοῦ ἢ Ἀνθυπασιπιστοῦ.

7. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 καθορίζονται τὰ ποσοστὰ ἀναπηρίας διὰ τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν Α' ἢ τὴν Β' κατηγορίαν τῆς Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος. Οὕτω :

α) Αὐξάνεται τὸ ποσοστὸν ἀναπηρίας διὰ τὴν Β' κατηγορίαν ἀπὸ 25 - 50 % τῆς σήμερον ἰσχυοῦσης νομοθεσίας, εἰς 50 % - 70 % καὶ τῆς Α' κατηγορίας ἀπὸ 50 % καὶ ἄνω, εἰς 70 % καὶ ἄνω.

β) Τίθεται περιορισμὸς, ἐπὶ πλειόνων τῆς μιᾶς βλαβῶν, ὡν τὸ ἄθροισμα ὑπερβαίνει τὸ 50 %, ἢ βασικὴ τοιαύτη νὰ ὑπερβαίῃ τὸ 30 %. Τοῦτο διότι ὑπάρχουν σήμερον περιπτώσεις καθ' ἃς 2 ἢ 3 βλάβαι μικροῦ ποσοστοῦ ἀναπηρίας νὰ ὑπερβαίνουν τὰ ἀνωτέρω ὅρια τῶν κατηγοριῶν, μὴ προξενούσαι ὅμως ἐν τῇ πραγματικότητι ἀνάλογον ἀναπηρίαν.

γ) Καταργοῦνται οἱ σήμερον ἰσχύοντες πίνακες τραυματῶν καὶ ἀντ' αὐτῶν υἰοθετεῖται μόνον τὸ ποσοστὸν ἀναπηρίας. Οὕτως ἀποφεύγεται ἡ ἀδυναμία τῶν πινάκων τραυματῶν νὰ περιλάβουν ἀπάσας τὰς περιπτώσεις ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου τίθεται ἐν σταθερὸν κριτήριον ἐναντι τῶν ἐνδε-

χομένων τροποποιήσεων τῶν ἰσχυόντων βασικῶν πινάκων τραυματῶν καὶ ποσοστῶν ἀναπηρίας διὰ τὰς ἀναπηρικὰς ἐν γένει συντάξεις.

δ) Περιλαμβάνονται ἅπαντα αἱ παθήσεις αἱ ἀπότοκοι τῶν κακουχιῶν τοῦ πολέμου, ἐφ' ὅσον καταλείπουν ἀντιστοιχῶν τῶν τραυματῶν ποσοστὸν ἀναπηρίας.

ε) Εἰς τὸ ἄρθρον 3 καθορίζονται αἱ προϋποθέσεις ὑπαγωγῆς εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος, εἰς δὲ τὸ ἄρθρον 4 ἡ διαδικασία μετατάξεως. Οὕτω :

α) Τόσον διὰ τὰ τραύματα, ὅσον καὶ διὰ τὰς παθήσεις δέον ὅπως καθιστοῦν τοὺς παθόντας ἀποδεδειγμένως ἀνικάνους διὰ πᾶσαν ἐν τῷ στρατεύματι ὑπηρεσίαν, περιλαμβάνομένων καὶ τῶν εἰδικῶν καταστάσεων (ὑπηρεσίαν γραφείου, ἐλαφρὰν ὑπηρεσίαν, ὑπηρεσίαν ζητῶν καὶ ἐδάφους).

β) Εἰδικῶς διὰ τὰς παθήσεις, δέον ὅπως αὐταὶ ἐκδηλωθῶν μετὰ παραμονὴν τοῦλάχιστον ἐνδὸς μηνὸς ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω ἢ ἐφ' ὅσον ἐκδηλωθῶν ἀεὶ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ ταύτης, νὰ μὴ ἔχη παρέλθει χρόνος μείζων τοῦ ἑμήνου. Εἰς ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις νὰ εἶναι ἀπότοκοι τῆς ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω ὑπηρεσίας.

γ) Ἡ παραπομπὴ εἰς τὴν οἰκίαν Ἀνωτάτην Ἰγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν δι' ὑπαγωγὴν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος, ἐνεργεῖται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς 3μηνου ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς κρίσεως τῆς ὑγεινῆς καταστάσεως. Εἰς περιπτώσεων καθ' ἃς οἰκονομικῶς δὲν ἐκινήθη ἡ διαδικασία αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας, ὁ ἐνδιαφερόμενος δύναται νὰ ὑποβάλῃ αἰτήσιν ἐντὸς τριμηνῆς προθεσμίας.

δ) Διὰ τὰς περιπτώσεις ἐντάξεως εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος ἢ τῆς χορηγήσεως τοῦ ἐπιδόματος βαρεῖας ἀναπηρίας εἰς Ἀξιωματικοὺς καὶ Ἀνθυπασιπιστὰς βάσει ἀντικειμένων ἢ πλαστῶν στοιχείων, παρέχεται ἡ δυνατότης εἰς τὸν Ἰγιοποιοῦν Ἐθνικῆς Ἀμύνης, τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης νὰ παραπέμπῃ τοὺς πρὸς ἐπιανεξέτασιν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ ἐνδιαφερόμενος ἔχει δικαίωμα προσφυγῆς εἰς τὴν Ἀναθεωρητικὴν Ἰγιοποιοῦν Ἐπιτροπὴν.

9. Εἰς τὸ ἄρθρον 5 καθορίζεται ἡ διαδικασία παραπομπῆς εἰς τὰς Ἰγιοποιοῦν Ἐπιτροπὰς, ἢ διαδικασία ἐν αὐταῖς, ὡς καὶ ἡ δυνατότης προσφυγῆς τοῦ ἐνδιαφερομένου.

10. Τὰ ἄρθρα 6 ἕως 10 ρυθμίζουν τὰς προαγωγὰς, τὸν χρόνον ἐνάρξεως τούτων, τὴν ἐνταξίν καὶ τὴν ἀρχαιότητα τῶν μονίμων καὶ ἐφεδρῶν, τὰ Συμβούλια Κρίσεων καὶ τὰ τῆς τηρήσεως τῶν ἀτομικῶν φακέλων. Πάντα τ' ἀνωτέρω θέματα παρέμειναν ὡς ἐρρυθμίσθησαν προσφάτως διὰ τοῦ Ν.Δ. 733/1970 μετὰ τὰς κάτωθι διαιρέσεις :

α) Θεσπίζεται ἐνιαία ἐξέλιξις τῶν κατωτέρων, ἀνωτέρων καὶ ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν κατὰ τὴν ὁποίαν περικόπεται εἰς βαθμὸς ἐξειδίξεως διὰ τοὺς Ἀνθυπασιπιστὰς Ἀνθυπολοχαγούς καὶ Ταγματάρχας, ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἰσχύοντα.

β) Καταργεῖται ἡ πρόσκτησις ἐνδὸς εισέτι βαθμοῦ διὰ τοὺς προαγομένους ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ τραυματισμοῦ των. Τοῦτο διότι δημιουργεῖται ἀνισότης μεταξὺ μονίμων καὶ ἐφεδρῶν. Συγκεκριμένως, πρότασις ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ προαγωγῆς δι' ἐφεδρὸν Ἀξιωματικὸν ἢ Ἰπαξιωματικὸν, γίνεται πολὺ εὐκολώτερον ὑπὸ τῶν διοικητῶν τῶν μονάδων παρὰ διὰ μόνιμον. Οὕτως ὑπῆρξαν ἐν τῷ παρελθόντι πλεῖστοι ὅσοι περιπτώσεις καθ' ἃς ὁμοῦ βαθμοὶ τραυματιοθέντες ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας, νὰ μὴ τυχόν τῆς αὐτῆς ἡθικῆς ἀμοιβῆς, ἀλλ' ὁ μὲν ἐφεδρὸς νὰ προαχθῆ ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ, ὁ δὲ μόνιμος νὰ λάβῃ μετάλλιον. Οὗτοι ἀργότερον μετετάγησαν εἰς τὴν Πολεμικὴν Διαθεσιμότητα καὶ ὁ ἐφεδρὸς ἐξειλίχθη κατὰ ἓνα βαθμὸν περισσότερο τοῦ μόνιμου.

11. Τὸ ἄρθρον 11 ρυθμίζει τὰ θέματα τοῦ φέρειν τὴν στολήν, ὡς ταῦτα ἐρρυθμίσθησαν προσφάτως διὰ τοῦ Ν.Δ. 404/1968.

12. Το άρθρον 12 ρυθμίζει τὰ θέματα ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ὡς ταῦτα ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 1400/1973 «περὶ Καταστάσεων τῶν Ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων».

13. Το άρθρον 13 καθορίζει ὅτι οἱ μεταταχθέντες εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν οὔτε νὰ ἀνακληθῶν εἰς τὴν ἐνέργειαν, καθ' ὅσον οὗτοι ἔχουν ἤδη κριθῆ ἀκατάλληλοι διὰ πᾶσαν ἐν τῷ Στρατεύματι ὑπηρεσίαν.

14. Το άρθρον 14 καθορίζει τὰ τοῦ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπασιπτῶν Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος. Ταῦτα παραμένουν ὡς ἰσχύουν σήμερον.

15. Το άρθρον 15 ρυθμίζει τὰ τῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως τῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος συμφώνως τῷ προσφάτως δημοσιευθῆ Π.Δ. 270/1974.

16. Το άρθρον 16 ρυθμίζει τὰ τῆς Λουτροθεραπείας καὶ Ἀεροθεραπείας. Ταῦτα παραμένουν ὡς ἰσχύουν σήμερον δι' ἅπαντας τοὺς ἀναπήρους, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ κατ' ἔτος ἐξέτασις τῶν πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλαγῶν καὶ οὐχὶ ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς διευκόλυνσιν τῶν εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας διαμενόντων.

17. Το άρθρον 17 καθορίζει τὰς ἀποδοχὰς τῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος ὡς ἰσχύουν καὶ σήμερον ἦτοι τὸ 100 % τῶν ἀποδοχῶν διὰ τὴν Α' κατηγορίαν καὶ τὸ 90 % διὰ τὴν Β' κατηγορίαν.

18. Το άρθρον 18 καθορίζει τὰ τῆς χορηγήσεως τοῦ μοναδικοῦ εἰδικοῦ ἐπιδόματος διὰ τοὺς εὐρισκομένους εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος. Τοῦτο καλεῖται Ἐπίδομα Ἀναπηρίας καὶ χορηγεῖται εἰς ἅπαντας κλιμακούμενον ἀπὸ 20 % ἕως 100 % ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀποδοχῶν τῶν, ἀναλόγως τῆς ἀναπηρίας ἐκάστου.

Κατόπιν τῶν καθοριζομένων εἰς τὸ άρθρον τοῦτο καταργεῖται τὸ σήμερον παρεχόμενον Ἐπίδομα Μασήσεως 50-100 % ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν.

Τοῦτο εἶχε θεσπισθῆ μόνον δι' ἓν ἄτομον καὶ κρίνεται ὡς μὴ ἀναγκαῖον.

19. Το άρθρον 19 ρυθμίζει τὰ τῶν δαπανῶν τεχνητῶν μελῶν. Οὕτω τὰ τεχνητὰ μέλη θὰ κατασκευάζωνται καὶ ἐπισκευάζωνται ὑπὸ τοῦ ἐργοστασίου ὀρθοπαιδικῶν μηχανημάτων, ἐν ἀδυναμίᾳ ὁμοῦ ἐξυπηρετήσεως εἰς τοῦτο, θὰ δύναται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἀπευθυνθῶν εἰς ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια, καθοριζομένης καὶ τῆς σχετικῆς διαδικασίας. Κατόπιν τοῦ ἀνωτέρω καταργοῦνται τὰ κάτωθι ἐπιδόματα :

α) Ἐπίδομα Τεχνητῶν Μελῶν 20-40 % ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν. Ἡ παροχὴ τοῦ ἐπιδόματος τούτου, εἰς ἀντιστάθμισμα τῆς μὴ, δαπάναις τοῦ Δημοσίου, κατασκευῆς καὶ ἐπισκευῆς τῶν τεχνητῶν μελῶν, κρίνεται ὡς μὴ δικαία, καθ' ὅσον, ἀναλόγως τοῦ τεχνητοῦ μέλους, ἄλλοι μὲν διαθέτουν ὁλόκληρον τὸ ἐπίδομα, ἄλλοι δὲ ἐν πολὺ μικρὸν μέρος τούτου (π.χ. διὰ τεχνητὸν ὄφθαλμόν).

β) Ἐπίδομα Μονοπλεύρου Κωφώσεως 20-40 %. Ἡτοι τὸ ἀντίστοιχον ἐπίδομα τεχνητῶν μελῶν διὰ τοὺς χρησιμοποιούντας ἀκουστικὰ μηχανήματα.

20. Τὰ άρθρα 20,21,22 καὶ 23 ρυθμίζουν τὰ θέματα ἡθικῶν ἀμοιβῶν, πηρήσεως βιβλίων τῶν εἰς κατάστασιν Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος τελούντων, θεμάτων ἀσφαλιστικῶν ταμείων καὶ χορηγήσεως ἀδειῶν γάμου. Εἰς τὰ ἀνωτέρω θέματα οὐδεμίᾳ ἀλλαγῇ ἐπέεργεῖται ἀπὸ τὰ νῦν ἰσχύοντα.

21. Το άρθρον 24 καθορίζει ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ὄψιν σχεδίου νόμου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς ἀνήκοντος εἰς μονάδας τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων δρώσας ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ, ἐν-τολῇ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ διάταξις αὕτη περιλαμβάνεται εἰς τὸν ἰσχύοντα νόμον 1718/1951.

22. Το Δεύτερον μέρος ρυθμίζει τὰ τῶν Ὑπαξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων ἐν γένει ἦτοι μονίμων, ἐθελοντῶν, ἐφέδρων καὶ κληρωτῶν τοὺς ὁποίους καὶ ἐντάσσει εἰς τὴν

κατάστασιν τῆς Πολεμικῆς Ἀποστρατείας (ΠΑ). Περιλαμβάνει τὰ άρθρα 25 ἕως 30 δι' ὧν καθορίζονται εἰδικώτερον τὰ εἰς τὰς ἐπομένας παραγράφους ἀναφερόμενα.

23. Το άρθρον 25 καθορίζει ὅτι εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Πολεμικῆς Ἀποστρατείας ἐντάσσονται οἱ Ὑπαξιωματικοὶ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ Ἀνθυπασιπτοι τίθενται εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος. Ἡ κατάστασις αὕτη δὲν διχωρίζεται εἰς κατηγορίας.

24. Το άρθρον 26 καθορίζει ὅτι οἱ Ὑπαξιωματικοὶ οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Πολεμικῆς Ἀποστρατείας προάγονται κατὰ τέσσαρας (4) βαθμοὺς ἐφ' ἅπαξ. Ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία σήμερον μεταχειρίζεται τούτους κατ' ἄνισον τρόπον καθορίζουσα κατὰ Κλάδον Ἐνόπλων Δυνάμεων τὰ κάτωθι :

α) Διὰ τὸν Στρατὸν Ἑληρᾶς ἰσχύει ὁ νόμος 2588/1921. Βάσει αὐτοῦ οἱ κρινόμενοι ἀκατάλληλοι διὰ πᾶσαν ὑπηρεσίαν προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπολοχαγοῦ καὶ ἀποστρατεύονται, ἀμέσως, μὲ σύνταξιν Ὑπολοχαγοῦ. Οἱ κρινόμενοι κατὰλληλοι διὰ βοηθητικὰς ὑπηρεσίας προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπασιπτοῦ καὶ παραμένουν εἰς τὸ Στράτευμα ἐξελισσόμενοι μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ταγματάρχου (Ν.Δ. 1140/1949). Ἀρχικῶς ἐξελίσσονται μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπολοχαγοῦ.

β) Διὰ τὸ Ναυτικὸν ἰσχύει ὁ νόμος 4667/1930, ὅστις ἀναφέρεται καὶ εἰς τοὺς Ἀξιωματικούς. Βάσει αὐτοῦ οἱ Ὑπαξιωματικοὶ τίθενται εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος ἐξελισσόμενοι κατὰ τρεῖς (3) βαθμοὺς.

γ) Διὰ τὴν Ἀεροπορίαν ἰσχύει ὁ νόμος 5202/1931, ὅστις ἀναφέρεται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς Ἀξιωματικούς. Βάσει αὐτοῦ οἱ Ὑπαξιωματικοὶ, κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ τραυματισμοῦ, θεωροῦνται ὅτι κατέχουν τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπασιπτοῦ καὶ οὕτω τίθενται εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος ἐξελισσόμενοι κατὰ τέσσαρας (4) βαθμοὺς (Ἐπισμηναγοί).

25. Το άρθρον 27 καθορίζει τὰς ἀποδοχὰς τῶν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Πολεμικῆς Ἀποστρατείας τελούντων Ὑπαξιωματικῶν.

26. Το άρθρον 28 καθορίζει τὰ τῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως τῶν Ὑπαξιωματικῶν, τὸ δὲ άρθρον 29 ὅτι τὸ ὑπ' ὄψιν σχεδίου νόμου περιλαμβάνει μονίμους, ἐθελοντάς, ἐφέδρους καὶ κληρωτοὺς Ὑπαξιωματικούς.

27. Το άρθρον 30 καθορίζει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων «περὶ Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος» αἰτινες ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὴν Πολεμικὴν Ἀποστρατείαν.

28. Το τρίτον μέρος ἀναφέρεται εἰς τὰς μεταβατικὰς καὶ καταργουμένας διατάξεις, περιλαμβάνει δὲ τὰ άρθρα 31 καὶ 32 δι' ὧν εἰδικώτερον καθορίζονται τὰ κάτωθι :

α) Ἡ παράγραφος 1 τοῦ άρθρου 31 καθορίζει ὅτι ὁ νόμος οὗτος πρόκειται νὰ περιλάβῃ μόνον τοὺς ὑπαχθισμένους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του καὶ ἐφεξῆς. Τοῦτο καθ' ὅσον, λόγω τῶν θεσιζομένων ἀυστηροτέρων, πλὴν δικαιωτέρων, διατάξεων, κρίνεται σκόπιμον ὅπως μὴ θιγοῦν κεκτημένα ἤδη δικαιώματα. Ἐπίσης καθορίζει ὅπως, ἐπὶ τῶν καταστάντων ἀνικάνων ἐν Κύπρῳ στρατιωτικῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὑπ' ὄψιν νόμου, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς προϋσχυούσης νομοθεσίας, ἐφ' ὅσον ὁμοῦ ἔχουν τὰς προϋποθέσεις ὑπαγωγῆς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1142/1972 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν ἐν Κύπρῳ παθόντων στρατιωτικῶν», ὡς τοῦτο ἐπέξετάθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 144/1974 καὶ ὑποβάλλουν σχετικὴν αἴτησιν ὑπαγωγῆς εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος, ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τούτου.

β) Ἡ παράγραφος 2 τοῦ αὐτοῦ άρθρου καθορίζει ὅπως, οἱ βάσει τῆς διὰ τοῦ ὑπ' ὄψιν σχεδίου νόμου καταργουμένης νομοθεσίας δικαιούμενοι νὰ ὑπαχθῶν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος Ἀξιωματικοί, Ἀνθυπασιπτοι καὶ Ὑπαξιωματικοί, οἱ καθιστάμενοι ἀνάπηροι ἐν εἰρήνῃ ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ὄψιν νόμου. Τοῦτο ἵνα μὴ, ἔστω καὶ κατὰ τὴν μεταβατικὴν περίοδον, εὐρεθῶν οἱ παθόντες ἐν εἰρήνῃ εἰς εὐνοϊκώτεραν θέσιν ἀπὸ τοὺς πα-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Υπαγωγή εις την Πολεμικήν Διαθεσιμότητα.

Άρθρον 3.

Προϋποθέσεις Υπαγωγής εις την Κατάστασιν της Πολεμικής Διαθεσιμότητας.

1. Τραύματα πολέμου, άτινα δικαιολογούν την μετάταξιν των Αξιωματικών και Ανθυπαπιστών εις την κατάστασιν της Πολεμικής Διαθεσιμότητας, διά την εφαρμογήν του παρόντος νόμου, είναι τά αποδεδειγμένως καθιστώντα τούτους άνικάνους διά πάσαν έν τώ Στρατεύματι ύπηρεσίαν.

Ως τοιαύτα νοούνται τά προκληθέντα, έν πολέμω, συνεπεία έχθρικής ενεργείας υπό όπλων, όργάνων ή πολεμικών μέσων του έχθρου, ως επίσης και συνεπεία άτυχημάτων έχόντων άμεσον σχέσην με τās πολεμικάς επιχειρήσεις και έπισημασίαν έν τή ζώνη των πρόσω.

2. Παθήσεις εκ κακουχιών πολέμου αίτινες δικαιολογούν την μετάταξιν των Αξιωματικών και Ανθυπαπιστών εις την κατάστασιν της Πολεμικής Διαθεσιμότητας, διά την εφαρμογήν του παρόντος νόμου, είναι αί καθιστώσαι τούτους αποδεδειγμένως άνικάνους διά πάσαν έν τώ Στρατεύματι ύπηρεσίαν, εκδηλωθείσαι μετά παραμονήν τουλάχιστον ένός μηνός έν τή ζώνη των πρόσω ή τό πολύ έντός έξαμήνου από της άπομακρύνσεως εκ ταύτης και ούσαι άπότοκοι της έν τή άνωτέρω ζώνη ύπηρεσίας τούτων.

3. Η ζώνη των πρόσω, διά την εφαρμογήν του παρόντος νόμου, όρίζεται εκάστοτε δι' άποφάσεως του Υπουργού Εθνικής Αμύνης, προτάσει του Αρχηγού του Γενικού Έπιτελείου Εθνικής Αμύνης.

Άρθρον 4.

Διαδικασία Μετατάξεως.

1. Η μετάταξις εις την κατάστασιν της Πολεμικής Διαθεσιμότητας των έν άρθρω 1 αναφερομένων προσώπων, έπέρχεται διά Προεδρικού Διατάγματος, εκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού Εθνικής Αμύνης, βάσει γνωματεύσεως των κατά Κλάδους Ανωτάτων Υγειονομικών Έπιτροπών, εις ός παραπέμπονται διά διαταγής του οικείου κατά Κλάδον Αρχηγού, διά δέ τά Κοινά Σώματα βάσει γνωματεύσεως της Ανωτάτης Στρατού Υγειονομικής Έπιτροπής εις ήν παραπέμπονται διά διαταγής του Γενικού Έπιτελείου Εθνικής Αμύνης.

2. Ίνα Αξιωματικός ή Ανθυπαπιστής παραπεμφθή εις την Ανωτάτην Υγειονομικήν Έπιτροπήν προς εξέτασιν και ύπαγωγήν εις την κατάστασιν της Πολεμικής Διαθεσιμότητας, δέον όπως:

α. Προκειμένου περί μονίμου, κριθή ούτος προηγουμένως άνίκανος διά την ενεργόν Υπηρεσίαν του Στρατεύματος, και άκατάλληλος διά την ύπηρεσίαν γραφείου, την έλαφράν ύπηρεσίαν, την ύπηρεσίαν ξηράς και έδάφους βάσει των εκάστοτε ίσχυουσών διατάξεων απερί καταστάσεων των Αξιωματικών και Ανθυπαπιστών των Ένόπλων Δυνάμεων».

β. Προκειμένου περί εφέδρου ή Κληρωτού, κριθή ούτος άνίκανος διά την ενεργόν ύπηρεσίαν του Στρατεύματος, βάσει των εκάστοτε ίσχυουσών διατάξεων απερί κρίσεως σωματικής ικανότητος του στρατιωτικού προσωπικού των Ένόπλων Δυνάμεων».

3. Η παραπομπή εις την Ανωτάτην Υγειονομικήν Έπιτροπήν δι' ύπαγωγήν εις την κατάστασιν της Πολεμικής Διαθεσιμότητας, ενεργείται άμεσαγγέλτως υπό της Υπηρεσίας. Προς τούτους τά Γενικά Έπιτελεία των Κλάδων των Ένόπλων Δυνάμεων, και τό Γενικόν Έπιτελείον Εθνικής Αμύνης διά τά Κοινά Σώματα, έντός τριμήνου από της όριστικής κρίσεως της υγιεινής καταστάσεως του Αξιωματικού ή Ανθυπαπιστού, κατά τά έν τή προηγουμένη παραγράφω όριζόμενα, συγκεντρώνουν άπαντα τά έξ' έχθρων και έπισήμων πηγών άποδεικτικά στοιχεία, έφ' ών φεμελιούνται άνενδοιάτως αί προϋποθέσεις εφαρμογής του παρόντος νόμου και άκολούθως διαβιβάζουν ταύτα προς την άρμοδίαν Ανω-

θόντας έν πολέμω. Του άνωτέρω μέτρου έξαιρουνται οι έν ειρήνη παθόντες στρατιωτικοί των όποιων οι περιπτώσεις έντάξεως εις την Πολεμικήν Διαθεσιμότητα εκκρεμούν ένώπιον των πολιτικών δικαστηρίων.

γ) Το άρθρον 32 καταργεί άπαντας τούς σήμερα ισχύοντες Νόμους, Αναγκαστικούς Νόμους και Νομοθετικά Διατάγματα ως επίσης και πάσαν γενικήν ή ειδικήν διάταξιν αντικειμένην τώ παρόντι Νόμω τās αναφερομένης εις τό προσωπικόν των Ένόπλων Δυνάμεων, έπιφυλασσομένων των διατάξεων του άρθρου 31. Διά τό προσωπικόν των Σωματίων Ασφαλείας θα μεριμνήση τό άρμοδίον Υπουργείον.

29. Διά τούς έχοντας άναπηρίαν κάτω του 50% διά τούς όποιους δέν μεριμνά τό σχέδιον νόμου, ή Διοίκησης προτίθεται, έφ' όσον ούτοι κρίνονται υπό των οικείων Ανωτάτων Υγειονομικών Έπιτροπών άκατάλληλοι μεν διά την ενεργόν ύπηρεσίαν, κατάλληλοι δέ διά τās ειδικάς καταστάσεις (ύπηρεσίαν γραφείου, έλαφράν ύπηρεσίαν, ύπηρεσίαν ξηράς και έδάφους), να διατηρή τούτους εις τās ειδικάς ταύτας καταστάσεις, άλλως να ύπάγονται εις τās διατάξεις των νόμων «περί πολεμικών συντάξεων».

30. Εις την ρύθμισιν των άνωτέρω θεμάτων άποσκοπεϊ τό υποβαλλόμενον σχέδιον νόμου του όποιου την έπιψήφισιν χομεν την τιμήν να ζητήσωμεν παρ' ύμίν.

31. Αί καταργούμεναι διατάξεις έμφαίνονται εις τό ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Α».

Έν Αθήναις τή 25 Μαιου 1978

Οι Υπουργοί

Οικονομικών Έθνικής Αμύνης
ΙΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Ε. ΑΒΕΡΩΦ-ΤΟΣΙΤΣΑΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περί καταστάσεως των παθόντων έν πολέμω Αξιωματικών, Ανθυπαπιστών και Υπαξιωματικών των Ένόπλων Δυνάμεων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Πολεμική Διαθεσιμότητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Γενικά Διατάξεις.

Άρθρον 1.

Όρισμός Πολεμικής Διαθεσιμότητας.

1. Πολεμική Διαθεσιμότητα είναι, ή ειδική κατάσταση των Αξιωματικών και Ανθυπαπιστών των Ένόπλων Δυνάμεων, εις ήν μετατάσσονται ούτοι κρινόμενοι άναμφισβητήτως άνίκανοι διά πάσαν έν τώ Στρατεύματι ύπηρεσίαν, έφ' όσον κατεστησαν τοιοῦτοι φέροντες τον βαθμόν του αξιωματικού και Ανθυπαπιστού, συνεπεία τραυμάτων ληφθέντων έν πολέμω, παθήσεων εκ κακουχιών ύπηρεσίας έν τή ζώνη των πρόσω ή άτυχημάτων έπισημασίαν έν τή άνωτέρω ζώνη, έν διαταγμένη ύπηρεσία, και ένεκα ταύτης.

2. Όπου έν τώ παρόντι νόμω αναφέρονται εφεδροι Αξιωματικοί, νοούνται και οι έξ' άπονομήs. Όμοίως και οι Δοκιμοί Εφεδροι Αξιωματικοί (ΔΕΑ), οίτινες εξομοιούνται προς Ανθυπαπιστάs.

Άρθρον 2.

Κατηγορία Πολεμικής Διαθεσιμότητας.

Αξιωματικοί και Ανθυπαπιστάί, υποστάντες μίαν ή πλείους ελάθας εκ τραυμάτων, παθήσεων και άτυχημάτων, κατά έν τώ προηγουμένω άρθρω όριζόμενα, αίτινες έπιφέρουν άναπηρίαν από 50% έως 70% τίθενται εις την κατηγορίαν Α, άνω δέ του 70% εις την κατηγορίαν ΑΒ της Πολεμικής Διαθεσιμότητας. Κατ' άμοτέρας τās περιπτώσεις, ή άναπηρία των, εκ τραυμάτων, παθήσεων και άτυχημάτων ελάθης, να έπιφέρει ποσοστόν άναπηρίας τουλάχιστον 30%.